

برآورد هتروزیس فردی و مادری در توده گاوهای دو رگ براون سوئیس ایران

ابوالفضل قربانی^{۱*}، سیدرضا میرآبی آشتیانی^۲، محمد مرادی شهربابک^۱،

رامین سلامت دوست نوبر^۱، جمشید قیاسی قلعه کنده^۱

چکیده

در این تحقیق پارامترهای ژنتیکی و هتروزیس فردی و مادری صفات تولید شیر، تولید چربی، درصد چربی و طول دوره شیردهی با استفاده از داده‌های توده‌های آمیخته براون سوئیس و بومی که در طی سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۱ توسط مرکز اصلاح نژاد کشور جمع‌آوری شده بود، بر اساس مدل حیوانی تک صفتی با روش حداکثر درست نمایی محدود شده بدون استفاده از مشتق‌گیری (DFREML) برآورد گردید. میانگین صفات به ترتیب ۲۴۸۹/۱۹ و ۱۱۷/۵ کیلوگرم، ۳/۸۳ درصد و ۲۵۲ روز می‌باشد. سهم ژن نژاد خارجی، هتروزیس فردی و هتروزیس مادری به روش حداقل مربعات محاسبه شد که ۱۰/۳۸، ۳/۱۶ و ۲/۱۹- کیلوگرم برای تولید شیر ۰/۱۲، ۰/۳۴۲ و ۰/۲۹ کیلوگرم برای تولید چربی و ۰/۰۰۴۵۷، ۰/۰۰۱۳۱ و ۰/۰۰۱۳۲- درصد برای درصد چربی ۰/۵۴-، ۰/۱۷۴- و ۰/۲۷۷ روز برای طول دوره شیردهی نسبت به میانگین کل برآورد شد. به‌طور کلی نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که آمیخته‌هایی که بین ۵۰ تا ۷۰ درصد سهم نژاد خارجی را دارند از نظر صفات مورد بررسی وضعیت بهتری داشتند.

واژه‌های کلیدی: دورگ‌گیری، هتروزیس، براون سوئیس، پارامترهای ژنتیکی

۱. اعضای هیئت علمی گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر
* نویسنده مسئول مکاتبات: abolfazlgorbani@gmail.com

۲. اعضای هیئت علمی گروه علوم دامی دانشگاه تهران

مقدمه

واریانس ژنتیکی به خصوص واریانس ژنتیکی افزایشی درون نژادی به طور عمده به وسیله پرورش دهندگان برای تغییر و بهبود جمعیت‌های حیوانی به واسطه انتخاب برای تولید شیر و صفات مرتبط استفاده می‌شود. اما استفاده از واریانس ژنتیکی غیرافزایشی در گاو شیری در مقایسه با گونه‌های دیگر کم تر است (۷). دورگ‌گیری به عنوان یک روش ساده‌ی اصلاحی با تاکید بر واریانس غیرافزایشی برای افزایش سلامتی و باروری در بسیاری از گیاهان و حیوانات و جایگزینی چند نژاد با یک نژاد به واسطه معرفی ژن‌های مطلوب از نژادهای دیگر، حذف افت هم‌خونی و حفظ اثرات متقابل ژنی که باعث هتروزیس می‌شود، از اهمیت ویژه‌ای در پرورش دام‌های اهلی برخوردار است (۱۸).

دورگ‌گیری با نژادهای *Bos taurus* از اوایل قرن حاضر در نقاط مختلف جهان برای اهداف مختلف از جمله افزایش توان سلامتی و قدرت تولیدی گاوهای بومی با استفاده از نژادهای اروپایی مثل شورت‌هورن، رد پول، هلشتاین و جرسی شروع شده است. نتایج این تلاقی‌ها نشان داد که چگونه عملکرد گله‌های بومی با دورگ‌گیری بالاتر می‌رود (۵). دورگ‌گیری در ایران از حدود چهل سال پیش در مناطق مختلف کشور به روش‌های گوناگون (استفاده از گاو نر خارجی، اسپرم مایع و اسپرم منجمد) با استفاده از نژادهای هلشتاین، براون سوئیس، سیمنتال و جرسی در حال اجرا می‌باشد (۱).

بررسی‌های اکثر محققین نشان داده است که ورود و تلاقی نژادهای خارجی در توده گاوهای بومی در اکثر نقاط دنیا اثرات مثبتی بر صفات تولیدی و تولیدمثلی داشته و این اثرات مثبت در دورگ‌های حاوی ۶۰ تا ۷۵ درصد ژن نژاد خارجی بیش‌تر بوده است (۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۴). برآوردهای وراثت‌پذیری برای اکثر صفات تولیدی و تولیدمثلی در توده‌های دورگ، کم تا متوسط گزارش شده است (۴، ۹، ۱۷، ۲۳). افزایش میانگین صفات بر اثر هتروزیس نتایج متناقضی را نشان می‌دهد برای برخی افزایش ۲ تا ۵ درصدی و برای برخی دیگر اثرات منفی را گزارش کرده‌اند (۴، ۱۴، ۱۲، ۱۸، ۱۷). این در حالی است که برای اثر هتروزیس مادری، مقادیری اندک و برای اثرات ترکیبی ژنهای نژادهای دخیل در دورگ‌گیری مقادیر منفی گزارش شده است (۴، ۱۲، ۲۳).

بر روی توده گاوهای بومی در کشور مطالعات پراکنده‌ای انجام شده است که اکثر آنها به بررسی خصوصیات ظاهری و تولیدی و تعیین بهترین درصد ژن نژاد خارجی اختصاص یافته است (۲، ۳، ۴، ۶). ولی برآورد پارامترهای ژنتیکی و هتروزیس فردی و مادری به طور محدود بر روی دورگ‌های براون سوئیس (۳) و توده گاوهای دورگ اصفهان (۴) انجام شده است. در دهه اخیر صحبت از دورگ‌گیری کنترل شده به میان آمده است. لازمه این امر مطالعه و شناخت دقیق توده گاوهای دورگ از لحاظ ژنتیکی و تعیین اثرات مثبت یا منفی دورگ‌گیری و اجزا تاثیرگذار آن می‌باشد. هدف از این بررسی برآورد

۱۲/۵ درصد ژن وارداتی (۱,۸,۷,۶,۵,۴,۳,۲,۱) L_j، اثر دوره شیرواری زام (۱,۸,۷,۶,۵,۴,۳,۲,۱) H_k، اثر گله k، YSI اثر سال فصل ام، -gsm و gdn به ترتیب درصد ژن نژاد خارجی در والد نر nم و ماد oام، NAmn آثار غیر افزایشی حاصل تداخل درصدهای مختلف ژنی در دو والد و eijklmno اثر باقی مانده است. بعد از تعیین عوامل موثر بر صفات مختلف، از مدلی که با صفت مورد نظر تطابق بیشتری داشت. برای آنالیز ژنتیکی استفاده شد. این مدل برای هر نژاد به طور جداگانه مورد استفاده قرار گرفت. برآورد مولفه‌های واریانس با استفاده از مدل حیوانی و مدل زیر برآورد گردید.

$$y_{ijk} = \mu + (LHYS)_i + b_1(x_1 - \bar{x}_1) + b_2(x_2 - \bar{x}_2) + b_3(x_3 - \bar{x}_3) + b_4(x_4 - \bar{x}_4) + a_j + PE_k + e_{ijk}$$

y_{ijk} = هر یک از مشاهدات مربوط به صفات مورد نظر، = میانگین جامعه، = اثر ثابت آمین دوره شیرواری - گله - سال - فصل، bi = ضرایب تابعیت y روی x_i = نسبت ژن نژاد خارجی در هر حیوان که حاصل معدل نسبت‌های ژنی دو والد می‌باشد، = هتروزیس فردی که برای گروه‌های مختلف آمیخته به صورت زیر محاسبه گردید:

$$y_{ijklmno} = \mu + B_i + L_j + H_k + \mathcal{S}_l + g_m + g'_n + M_m + e_{ijklmno}$$

x_3 = هتروزیس مادری، هتروزیس فردی مادر هر فرد به عنوان هتروزیس مادری در نظر گرفته شده است.

پارامترهای ژنتیکی، اثرات هتروزیس فردی، مادری و اثر ژن خارجی و تعیین بهترین ترکیب ژنی نژاد خارجی برای توده گاوهای دو رگ ایران می‌باشد.

مواد و روش:

در این تحقیق به منظور برآورد پارامترهای ژنتیکی صفات مورد نظر از اطلاعات صفات تولید شیر، چربی، درصد چربی و تعداد روزهای شیردهی مربوط به توده گاوهای دورگ براون سوئیس و بومی که طی دهه هفتاد هجری شمسی توسط مرکز اصلاح نژاد دام کشور در سطح استانهای کشور جمع آوری شده بود، استفاده شد.

از نرم افزارهای excel نسخه ۲۰۰۳، SPSS نسخه ۹ و فاکس پرو نسخه ۲/۶ برای آماده‌سازی داده‌ها، ویرایش، ساختن فایل‌های مورد نیاز برای برآورد پارامترها و تست نرمالیته استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری، تعیین عوامل موثر و برازش مدل از نرم‌افزار SAS نسخه ۸/۲ و به منظور آنالیز ژنتیکی و برآورد پارامترهای ژنتیکی از نرم‌افزار DFREML استفاده شد. قبل از تجزیه و تحلیل ژنتیکی برای تعریف عوامل موثر بر صفات و برازش بهترین مدل برای تجزیه و تحلیل ژنتیکی، مدل زیر مورد استفاده قرار گرفت.

$$y_{ijklmno} = \mu + B_i + L_j + H_k + \mathcal{S}_l + g_m + g'_n + M_m + e_{ijklmno}$$

که در مدل فوق: μ میانگین جامعه مورد نظر، هر مشاهده، B_i اثر گروه آمیخته ام، هر گروه با تفاوت

نتایج:

میانگین حداقل مربعات صفات در گروه‌های مختلف خونی و محاسبه سهم ژن نژاد خارجی و میزان هتروزیس فردی و مادری در جداول ۱ و ۲ برای صفات مختلف ارائه شده است. میانگین صفات مورد مطالعه به ترتیب برای تولید شیر، تولید چربی، درصد چربی و تعداد روزهای شیردهی ۲۴۸۹/۱۹ و ۱۱۷/۵ کیلوگرم، ۳/۸۳ درصد و ۲۵۲ روز بدست آمد.

$X_4 =$ آثار نوترکیبی حیوان، که به صورت زیر محاسبه گردید.

$$\%R \ c = [P_s(1 - P_s) + P_d(1 - P_d)] \times 100$$

که P_s و P_d به ترتیب درصد ژن‌های نژاد هلشتاین یا براون سوئیس در دو والد نر و ماده، $aj =$ آثار تصادفی ژنتیک افزایشی j امین حیوان، $PEk =$ اثر تصادفی محیط دائم، $eijk =$ اثر تصادفی اشتباه.

جدول ۱: میانگین حداقل مربعات صفات مورد بررسی در ترکیبات مختلف براون سوئیس و بومی

درصد ژنهای نژاد خارجی	تولید شیر	تولید چربی	درصد چربی	تعداد روزهای شیردهی
۲۵	۱۸۶۲/۶۹ e±۱۰۳/۹۴	۱۰۰/۹۲ c±۲/۳۵	۴/۰۳ a±۲/۳۵	۲۵۰/۵۴ c±۶/۶۹
۳۷/۵	۱۸۷۳/۰۴ e±۱۳۴/۰۳	۹۳/۴۵ d±۳/۰۲	۴/۰۷ a±۳/۰۲	۲۴۰/۲۷ d±۹/۶۳
۵۰	۱۹۰۷/۴۵ d±۱۲۳/۵۳	۱۲۱/۴۰ b±۲/۷۹	۴/۱۲ a±۲/۷۹	۲۶۶/۷۲ ab±۹/۶۱
۶۲/۵	۲۲۵۲/۵۳ c±۱۰۶/۶۸	۱۳۲/۰۹ a±۲/۴۱	۴/۱۲ a±۲/۴۱	۲۷۹/۰۷ a±۸/۱۲
۷۵	۲۴۷۱/۵۷ b±۸۵/۸۸	۱۳۷/۹۳ a±۱/۹۹	۴/۳۰ a±۱/۹۹	۲۷۵/۲۶ a±۱۰/۴۲
۸۷/۵	۲۸۰۸/۸۰ a±۱۲۴/۳۸	۱۳۷/۱۵ a±۲/۸۱	۴/۳۶ a±۲/۸۱	۲۴۰/۲۷ d±۹/۶۳
۸۷/۵ <	۲۴۳۷/۳۴ c±۴۲۳/۵۵	۱۲۴/۳۸ b±۶/۹۷	۴/۱۲ a±۶/۹۷	۲۳۲/۹۹ e±۲۴/۳۸

جدول ۲: سهم ژن خارجی و هتروزیس فردی و مادری در صفات تولید شیر و تولید و درصد چربی صفات مورد بررسی در آمیخته‌های براون سوئیس

صفات	اثر نژاد خارجی	هتروزیس فردی	هتروزیس مادری	آثار نوترکیبی
شیر (kg)	۱۰/۳۶۵±۱/۶۳۴	۳/۱۶۵±۱/۰۴۵	-۲/۱۸۸±۱/۶۶	۷/۶۳±۲/۱۶
تولید چربی (gr)	۰/۱۱۹۷±۰/۰۳۶	۰/۰۳۴۲±۰/۰۲۳۶	-۰/۰۲۸۹±۰/۰۳۷۶۸	۰/۰۹۰±۰/۰۴۸۸
درصد چربی	۰/۰۰۴۵۷±۰/۰۰۱۳۰	۰/۰۰۱۳۱±۰/۰۰۰۸۵	-۰/۰۰۱۳۳±۰/۰۰۱۳۴	۰/۰۰۰۳۴±۰/۰۰۱۷۴
تعداد روزهای شیردهی	۰/۵۲±۰/۱۲۴	-۰/۱۶۵±۰/۰۰۸	۰/۲۷±۰/۰۳	-۰/۵±۰/۱۶۵

نتایج جدول ۱ نشان داد که با افزایش سهم نژاد براون سوئیس، میانگین همه صفات افزایش می‌یابد. مقایسه میانگین با آزمون دانکن در سطح ۵ درصد نشان داد که حیوانات دورگ با ۷۵ درصد ژن براون سوئیس در صفات تولید شیر و حیوانات با ۸۷/۵ درصد ژن براون سوئیس در صفات تولید چربی و تعداد روزهای شیردهی بیش‌ترین میانگین را دارا هستند و نسبت به گروه ۲۵ درصد ژن براون سوئیس دارای ۵۰ درصد تولید شیر، ۳۸ درصد تولید چربی ۱۰ درصد تعداد روزهای شیردهی بالاتری دارند. اگرچه تاثیر سهم ژن براون سوئیس بر صفت تولید چربی معنی‌دار نبود ولی با وجود این روند افزایش درصد چربی با افزایش درصد ژن براون سوئیس مشاهده می‌شود. سایر محققین نظیر میرآبی آشتیانی و همکاران (۲۰۰۱)، رکوعی (۱۳۷۹)، جنین و همکاران (۱۹۸۸)، کایمنه و همکاران (۱۹۷۸)، کاتاپتال (۱۹۷۷)، باهات (۱۹۷۸) حداکثر تولید شیر را در جمعیت‌های دورگ مورد مطالعه در درصد‌های ژنی ۵۰ و بالاتر گزارش کردند که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد.

آثار نشان داد که تاثیر آثار ژن نژاد خارجی، هتروزیس فردی و آثار نوترکیبی ($P < 0/0001$) بر روی تولید شیر، آثار ژن نژاد خارجی، هتروزیس فردی و آثار نوترکیبی ($P < 0/0001$) بر روی تولید چربی، آثار ژن نژاد خارجی ($P < 0/0001$) و آثار نوترکیبی بر روی درصد چربی و آثار ژن نژاد خارجی و هتروزیس فردی ($P < 0/0001$) و

هتروزیس مادری و آثار نوترکیبی ($P < 0/05$) بر روی تعداد روزهای شیردهی معنی‌دار بود. اثر ژن نژاد خارجی در همه صفات تاثیر مثبت، هتروزیس فردی و همسو با آن آثار نوترکیبی به جز صفت تعداد روزهای شیردهی روی بقیه اثر مثبت داشته است. این در حالی است که اثر هتروزیس مادری بر روی اکثر صفات منفی بدست آمده و تاثیر آن به مراتب کمتر از هتروزیس فردی است.

بررسی نتایج سایر محققین نتایج متفاوتی را نشان می‌دهد برخی مثل وائق و همکاران (۱۹۹۲)، سولداتو و همکاران (۱۹۹۱) و کرس و همکاران (۱۹۹۶) هتروزیس منفی برخی دیگر به مانند کاپتال و همکاران (۱۹۷۰)، ون رادن (۲۰۰۱) و ناجی زواره (۱۳۷۴) هتروزیس مثبت و کاسل (۱۹۹۶) و جکسون (۱۹۹۶) عدم وجود هتروزیس معنی‌داری را بر روی تولید شیر گزارش کردند. ناجی (۱۳۷۵)، رکوعی (۱۳۷۹) و رایبسون و همکاران (۱۹۸۱) اثر هتروزیس را بر روی تولید چربی مثبت برآورد نمودند در حالیکه وندروورف (۱۹۸۹)، البورن بیر (۱۹۹۱) و ون رادن (۲۰۰۱) اثر هتروزیس را بر روی تولید چربی منفی بدست آوردند. البورن بیر (۱۹۹۱) در بررسی خود بر روی گاوهای دورگ هلشتاین و جرسی مقادیر هتروزیس فردی و هتروزیس مادری را برای صفت درصد چربی به صورت انحراف از میانگین والدین $-0/001$ و $-0/05$ به دست آورد. متفاوت بودن نتایج در بین محققین به تفاوت در نوع نژاد بومی و فاصله ژنتیکی آن بانژاد وارداتی

پیدا کرده و حتی در مواردی ممکن است منفی شود (۱۹).

نتایج این تحقیق نشان داد که ورود نژادهای خارجی و تلاقی آنها با توده‌های بومی تاثیر مثبتی بر افزایش عملکرد این توده‌ها داشته است اما با داشتن برنامه‌های مدون و ادامه این تلاقی‌ها تا نسل‌های خاصی برای رسیدن به نتایج مطلوب ضروری به نظر می‌رسد.

منابع:

- ۱- افتخار شاهرودی، ف.، ۱۳۶۶. طرح مقدماتی اصلاح نژاد گاوهای بومی کشور (قسمت اول). وزارت جهادسازندگی صص ۸۵.
- ۲- چائیده، ف. ۱۳۶۲. بررسی و مطالعه آمیخته‌گری گاو بومی در ایران. پایان‌نامه دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، شماره ۱۴۰۹.
- ۳- حیدرپور، م.، ۱۳۷۴. مطالعه و تخمین پارامترهای ژنتیکی صفات اقتصادی در گاوهای نژاد براون سوئیس با اجداد مادری بومی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
- ۴- رکوعی، م.، ۱۳۷۹. برآورد هتروزیس فردی و مادری و پارامترهای ژنتیکی صفات تولیدی و تولیدمثلی گاوهای آمیخته استان اصفهان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
- ۵- صفرزادگان، م. ۱۳۷۱. اثر دورگ‌گیری و

برمی‌گردد. ولی اتفاق نظری که در اکثر نتایج به چشم می‌خورد این است که با ورود نژاد خارجی و تلاقی آن با نژادهای بومی تولید چربی همگام با تولید شیر افزایش پیدا کرده است.

صفات کمی توسط تعداد زیادی ژن کنترل می‌شوند. هرکدام از این ژنها دارای اللهای متفاوت با درجات غالبیت مختلف می‌باشند. هر فرد از این سری‌های ژنی واللی تعدادی را به طبع دارا است. افراد یک گونه یا نژاد دارای مشترکات زیادی از نظر این ال‌ها می‌باشند. اگر مقایسه را بین گونه‌ها و جمعیت‌ها انجام دهیم این تفاوت فراوانی بیشتر آشکار می‌شود. به تفاوت فراوانی ژنی در دو جامعه فاصله ژنتیکی می‌گویند.

همان‌طور که قبلاً عنوان شد میزان هتروزیس برابر است با:

$$Hf_1 = \sum dy^2$$

یعنی میزان هتروزیس به d ارزش غالبیت و y^2 مجذور تفاوت فراوانی ژنی (فاصله ژنتیکی) در دو جمعیت والدینی بستگی دارد و مقدار هتروزیس بروز کرده از جمع جبری مقادیر هتروزیس در جایگاههای مختلف بدست می‌آید. با توجه به رابطه بالا هرچه فاصله بین دو جمعیت افزایش یابد به شرط وجود غالبیت، هتروزیس افزایش می‌یابد اما افزایش هتروزیس همواره تابع افزایش فاصله ژنتیکی نیست چون اگر این فاصله از حدی فراتر رود نه تنها هتروزیس افزایش نمی‌یابد بلکه سیرنزولی

Yield, and Fat Percentage in a *Bos taurus* × *Bos indicus* Multibreed Dairy Population in Thailand. *Thai J. of Agricu. Sci.* 35:339-360.9

12- Freitas. A. F., 1991. Milk yeild of crossbred dairy cows. *Revista-Da-Sociedade-Brasileira-Da-Zootecnia.* 20:Abst.10

13- Jeannin, P., A. S. Grieve and K. Agyemang, 1988. Reproductive performance of N'Dama cattle kept under village management in Gambia Livestock production in tsetse affected of Africa. Nairobi, Kenya. P. 174.

14- Juckson, W. G. and J. R. Miesner., 1996. Milk production in Anguse, Brahamn & rciporical-crossbred cows grazing common bermudagrass or endophyteinfected tall fescue. *J. Anim. Sci.* 74: 9, 2058-2066.11

15- Katpatal, B. G., 1977. Daru cattle crossbreeding in India. The results of the all India Coordinated. Research project on cattle, *World Animal Review* No. 23:2-9[*Anim. Breed.*Abst 46: 1211].

16- Kress. D. D, D. E. Doornbos, D. S. Anderson and K. S. Davis., 1996. Genetic componenets for milk production of Tarentaise, Hrford and Tarentaise* Herford cows.

افزایش تولید شیر. ترجمه مجموعه مقالات، معاونت دام و آبزیان، وزارت جهادسازندگی صص ۱۹۴.

۶- ناجی زواره. ا.، ۱۳۷۵. بررسی و شناخت عملکردتوده گاوهای آمیخته منطقه گلپایگان در شرایط پرورش روستایی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران.

7- Ahlborn-Breier, G. and W. D. Hohenbeken, 1991. Additive and non-additive Genetic effect on milk production in dairy cattle: Evidence for major individual heterosis. *J. Dairy. Sci.* 74:592-601.7

8- Bhat, P. N. and V. K. Taneja, 1978. Effects of crossbreeding on reproduction and production traits. *Indian J. Anim. Sci* 48(2): 71-78.

9- Brade, W., 1972. Crossbreeding effects in the development of the synthetic black and white (SMR) dairy cattle in East Germany. *Livest. prod. Sci.* 32:203-218.8

10- Caimane, T. N, 1973. Crossbreeding experiments with dairy cattle in the tropics area. *Anim. Breed. Abst.* 21(2):105-121.

11- Elzo M. A., S. Koonawootritriron and S. Tumwasorn. 2002. Multibreed Genetic Parameters and Predicted Genetic Values for First Lactation 305-d Milk Yield, Fat

- population of black & white dairy cattle. J. Dairy Sci. 72:2615-2623.17
- 23- VanRaden P. M. and A. H. Sanders, 2003. Economic Merit of crossbred and Purebred US Dairy Cattle. J. Dairy Sci. 86:1036-1044.18
- J. Anim. Sci. 74: 2344-2348.
- 17- McAlister A. J., 2002. Is crossbreeding the answer to questions of dairy breed utilization? J. Dairy Sci. 85:2352-2357.13
- 18- Mcdawell. R. E. , J. C. Wilk and Talbott., 1996. Economic viability of cross of Bos taurus & Bos indicus for dairy in warm climate. J. dairy Sci. 79:7, 1292-1303.14
- 19- Miraei Ashtiani. S. R. A. Naji-Zavareh and A Nik-Khah, 2001. Evaluation of crossbred dairy cattle in Golpayegani region under rural management. Proc. 2nd International Iran-Russian Conf. Gric. Natu
- 20- Reusali, D. P., D.B. Gurung and E. R. Yodav, 1996. Milk recording of Moson calving cows & buffalos across exotic blood levels under farmers management conditions in the lumle agricultural research centers Endension command area. Working-paper-Lumle-Agriculture Research Center. No 96. 26.15
- 21- Samanta, A. K. and S. K. Misra, 1992. Studies on the prediction in crossbred cow. Dairy Sci. Abs. 56(11):642716
- 22- Van der werf, J. H. J., 1989. Estimation of genetic parameters in a crossbred